

कस्यतर्हि समाधौ बुद्धिर्भवतीत्यत आह त्रैगुण्येति त्रैगुण्यंगुणत्रयकार्यं ऊर्ध्वमध्याधोगतिरूपसंस्मरणं तदेव प्रकाशत्वेन विषयो येषां तादृशाः कर्मकाण्डपरावेदाः त्वं तु निस्त्रैगुण्यो भव ऊर्ध्वगतावपि विरक्तो भवेत्यर्थः
वक्ष्यति च तत्तद्गुणप्रधानं गतित्रयं ऊर्ध्वगच्छति सत्त्वस्था इति दिव्येभ्योऽपि विषयेभ्यो विरक्तः समाधावधिक्रियत इति भावः किं लक्षणोऽसौ निस्त्रैगुण्य इत्यत आह निर्द्वंद्व इति सुखदुःखे माना यमानौ शत्रु मित्रे शीतो
ष्णे इत्यादीनि द्वंद्वानि सप्रतिपक्षपदार्थरूपाणि तेभ्यो निर्गतो निर्द्वंद्वः सर्वत्र समबुद्धिरित्यर्थः ननु बाधमानमुष्णादिकं कथं शीतादिवत्क्षंतुं शक्यमत आह नित्यसत्त्वस्थ इति नित्यं सर्वदा सत्त्वं धैर्यं सत्त्वगुणो वा तदा श्रितो भू
त्वा धीरो हि सर्वसोऽदुःशक्तः सात्विको वा प्रारब्धकर्मापस्थापितमिदं दुःखमपरिहार्यं किमु तत्तयेति जानन् सर्वसोऽदुःशक्तोऽप्येव ननु अत्यंतदुःखं हं क्षुधादिदुःखं कथं निस्त्रैगुण्येन सर्वथा प्रवृत्तिशून्येन सोऽदुःशक्यमत आह
निर्योगक्षेम इति अप्राप्तस्य प्राप्तिर्योगः प्राप्तसंरक्षणं क्षेमः एतद्वयमपि प्रारब्धकर्माधीनमितिततोऽपि निर्गत इत्यर्थः तत्र हेतुः यत आत्मवान् जितचित्तः सहि सर्वास्वप्यापत्सु अनाकुलो नित्यतृप्ततयानिरुद्धमश्वभवती
तित्वमप्येतादृशो निस्त्रैगुण्यो भवेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ननु आत्मवत्त्वं चित्तशुद्धौ सत्यामेव भवति सा च सकलवेदोक्तकर्मानुष्ठानसाध्या अतो निस्त्रैगुण्यत्वं दुर्लभमित्याशंक्याह यावानिति सर्वतः संप्लुतोदके महति उदपा
ने जलाशये पुरुषस्य यावान् अर्थो यावत्स्नानपानादिकं प्रयोजनं घटमात्रजलनिर्वर्त्य भवति न कृत्स्नजलाशयव्ययनिर्वर्त्य तावानेवार्थो विजानतोऽप्युत्पन्नचित्तस्य ब्राह्मणस्य ब्रह्मबुभूषोः सर्वेषु वेदेषु वेदैकदेशोऽपि

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुन ॥ निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥ ४५ ॥ यावानर्थ उदपाने सर्वतः संप्लुतोदके ॥ तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्रा
ह्मणस्य विजानतः ॥ ४६ ॥ कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ मा कर्मफलहेतुर्भूर्माते संगोस्त्वकर्मणि ॥ ४७ ॥ योगस्थः कुरु कर्माणि संगंत्य त्काथनं
जय ॥ सिद्ध्यसिद्ध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ॥ ४८ ॥

षच्छ्रवणमात्रनिर्वर्त्यो भवति न कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानं स्वसिद्ध्यर्थमपेक्षते एकेन जन्मना कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानासंभवात् ऐहिकेन जन्मांतरीयेण वा जपादिना चित्तशुद्धौ सत्यामुपनिषच्छ्रवणान्निस्त्रैगुण्यतासंभवतीति
भावः दृष्टास्तु सर्वतः संप्लुतोदकस्थानीये आत्मज्ञाने पुरुषस्य तावानर्थः कृत्स्नोऽपि भवति यावान् अनेककूपरूपोदपानस्थानीयेषु सकलवेदोक्तकर्मस्वनुष्ठितेषु भवति ब्रह्मानंदे क्षुद्रानंदानामंतर्भावात् तथा च श्रुतिर्ज्ञा
ने सर्वकर्मफलान्तर्भावदर्शयति यथा कृताया विजिताया धरेयाः संयंत्येव मेवैनं सर्वतदभिसमेतियत्किंच प्रजाः साधुकुर्वन्ति यस्तद्वेदयत्सवेदेति वक्ष्यति च सर्वकर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यत इति गंगानुल्यज्ञानो
दयात्पागेव कूपोपमानिकर्माणि कर्तव्यानीति भाव इति व्याचष्ट्यः अस्मिन्पक्षे पूर्वार्धे अनेकस्मिन् यथा तथा भवतीति पदचतुष्टयाध्याहारः यावान् तावान् पदयोरनुषंगश्च दार्ष्टान्तिके द्रष्टव्यः ॥ ४६ ॥ ननु ममापि औ
पनिषदात्मज्ञानार्थिनः शम एवेष्टस्तत्कथं मां युज्यस्वेति प्रेरयसीत्याशंक्याह कर्मण्येवेति कर्मण्येवाधिकारो न ज्ञाननिष्ठायां मा फलेषु संगोस्त्वित्यपकृष्यते कर्मफलं स्वर्गपश्वादि हेतुः कर्मसु प्रवर्तकं यस्य तादृशो मा
भूः अकर्मणिकर्माकरणेऽपि तव संगो मास्तु ॥ ४७ ॥ एतदेव विवृणोति योगस्थ इति योगस्थः सन् संगं फलतृष्णां कर्तृत्वाभिमानं च त्यक्त्वा कर्माणि ज्ञानार्थं कुरु हे धनं जय सिद्ध्यसिद्ध्योः कर्मफलस्य विविदिषादेः
सिद्ध्यौ असिद्ध्यौ वा समो हर्षविषादशून्यो भूत्वा कर्माणि कुर्वितिसंबंधः इदमेव सिद्ध्यसिद्ध्योः समत्वं योग इत्युच्यते ॥ ४८ ॥